

Sange til dig

Alle tekster af Cecilia Engelbrecht Heick
© KODA 2008

Hvem sidder dér og kigger?

Hvem sidder dér og kigger med store øjne?
Freja, Freja, hej med dig.

Ved at vi leger med musik, styrkes vores musikalske forestillingsevne og vores musikalske fantasi. Musikken bliver en måde at opleve verden på.

Bliver jeg mon væk?

Bliver jeg mon væk, når jeg gemmer mig?
Booorte, borte, TIT, TIT,
dér var jeg.

Hvis man skiller musik ad i små dele, finder man elementer som puls, form, melodi, harmoni, rytme og dynamik.

Børnene lærer disse byggeklodser at kende ved at lege med dem, lige som når de tilegner sig sprog og leger med lyde, ord og sætningskonstruktioner. Lige som sproget er en naturlig del af menneskers kommunikation og forestillingsevne, er musikken det også.

Lige som man kan KIGGE på et mønster, kan man også LYTTE til et mønster. Der er strukturer i musik, lige som der er strukturer i den del af verden, vi kan se med øjnene. Der er både enkelhed og stor kompleksitet samtidig.

Jeg har en lille næse

Jeg har en lille næse - dyt, dyt, dyt,
jeg har en lille næse - dyt, dyt dyt,
og mor hun har en næse,
og far han har en næse,
jeg har en lille næse - dyt, dyt dyt.

Jeg har en lille hage - dyt, dyt, dyt,
jeg har en lille hage - dyt, dyt dyt,
og mor hun har en hage,
og far han har en hage,
jeg har en lille hage - dyt, dyt dyt.

Jeg har en dobbelthage - dyt, dyt, dyt,
jeg har en dobbelthage - dyt, dyt dyt,
og mor har dobbelthage,
og far har dobbelthage,
jeg har en dobbelthage - dyt, dyt dyt.

Hjernen har brug for pauser for at kunne bearbejde sine indtryk. Det tager nogen tid, hvor tingene ligger og bundfælder sig, før de pludselig dukker op og giver mening i en eller anden uventet sammenhæng.

Musik er godt til at skabe et frirum for hjernen. Måske fordi man er nødt til at stoppe op og "vente" på sangen, som bevæger sig i sit eget tempo. Man kan ikke bare drøne af sted i tankerne, for kroppen reagerer på dét, den hører, så man er nødt til at give sig hen og være i nuet.

Hyppedihop

Hyppedihop, hyppedihop, hyppedi-ned,
hyppedihop, hyppedihop, hyppedi-op.
Hyppedi hop, hop, hop, hop, hop, hop, hop,
hyppedi hop, hop, hop, hop, hop, hop, hop,
hyppedi hop, hop, hop, hop, hop,
hyppedi hop, hop, hop, hop, hop - STOP!

Små pauser i hverdagen, hvor man sætter sig ned sammen og synger bare en helt enkel sang, kan være det rum af ro og nærvær, der giver både børn og voksne mere overskud både socialt og læringsmæssigt resten af dagen.

Kærlighedsvis

Jeg nusser dine fine, små fødder,
jeg nusser dine fine, små fødder,
engang blir' de store, du lærer at gå,
men nu er de stadig så fine og små.
Jeg nusser dine fine, små fødder,
jeg nusser dine fine, små fødder.

Jeg nusser dine fine, små hænder,
jeg nusser dine fine, små hænder,
engang blir' de store, engang blir' de stærke,
men nu er de fine og bløde at mærke.
Jeg nusser dine fine, små hænder,
jeg nusser dine fine, små hænder.

Jeg nusser dine fine, små skuldre,
jeg nusser dine fine, små skuldre,
engang vil de bære på sorg og på smerte,
men endnu kan du være let i dit hjerte.
Jeg nusser dine fine, små skuldre,
jeg nusser dine fine, små skuldre.

Jeg stryger ganske blidt på din pande,
jeg stryger ganske blidt på din pande,
engang vil den fylde af tanker så svære,
af alle de ting, som du endnu må lære.
Jeg stryger ganske blidt på den pande,
jeg stryger ganske blidt på din pande.

Noget helt grundlæggende i musikken er pulsen. Lige som i kroppen.

Hjertelyden er en af spædbarnets første oplevelser. Måske derfor har puls en så vigtig rolle i musik, som jo er opstået ud fra menneskets krop og stemme.

Musikken udspringer af det menneskelige bevægelsesmønster og menneskehjernens måde at systematisere indtryk på.

I "Sømandens vise", hvor børnene bliver gynget i tæpper, kan de mærke pulsen i kroppen, selv om de ikke selv kan gå. Lige som når vi danser med dem på armen, og de mærker pulsen i deres egen krop igennem vores.

Sømandens vise

(rekvisitter: tæppe-gynger)

Mor, ræk mig min hue, min skrå og mit hår,
og stryg så det krøllede flag,
og giv mig et knus og et kys, før jeg går,
for jeg skal på havet i dag.

Og græd ikke, frygt ikke, jeg er forlist,
hold hellere døren på klem,
for når jeg er våd og min madpakke spist,
så vender jeg om og tar' hjem.

Lille dansemus

Jeg elsker dig, min lille dansemus,
jeg elsker dig, min lille dansemus,
vi danser og danser så let i ring
og standser - og drejer engang omkring,
jeg elsker dig, min lille dansemus,
jeg elsker dig, min lille dansemus.

Du er så sød, min lille dansemus,
du er så sød, min lille dansemus,
vi tramper af sted som en flok elefanter
og lister så tyst som den farligste panter,
du er så sød, min lille dansemus,
du er så sød, min lille dansemus.

Du er så fin, min lille dansemus,
du er så fin, min lille dansemus,
vi vralter af sted som de dumme pingviner
og hopper så højt som de bløde kaniner,
du er så fin, min lille dansemus,
du er så fin, min lille dansemus.

Jeg elsker dig, min lille dansemus,
jeg elsker dig, min lille dansemus,
vi danser og danser så let i ring
og standser - og drejer engang omkring,
jeg elsker dig, min lille dansemus,
jeg elsker dig, min lille dansemus.

Sang kan trøste og berolige. Sang virker organiserende på tankerne. For at synge en rolig sang, er man nødt til at trække vejret roligt. En rolig vejtrækning får kroppen til at falde til ro og "smitter af" på den anden.

Blæsesang

(rekvisitter: vifte og vandforstøver)

Det blæser, det blæser, det blæser så blidt,
og jeg bliver kold på min næse,
det blæser, det blæser, det blæser så tit,
og det bliver ved med at blæse.

Det regner, det regner, det regner så blidt,
og jeg bliver våd alle vegne,
det regner det regner, det regner så tit,
og det bliver ved med at regne.

Verden er fuld af lyde. Børnene eksperimenterer med, hvilke lyde de selv kan frembringe, både med kroppen, stemmen og med tingene omkring sig.

Børnene suger viden til sig hele tiden, og dét i et tempo, hvor voksnes hjerner slet ikke kan følge med.

Vi har øjenlåg, så vi kan lukke øjnene, når vi vil hvile dem. Men vi har ikke ørelåg. Øret er hele tiden på arbejde.

Øret er et utrolig fintfølelse organ, som desværre også let bliver skadet, så man mister evnen til at høre stilheden. Høreskader kommer umærkeligt, for de gør ikke ondt og sker for det meste gradvis.

Børn har ikke mulighed for selv at vælge til eller fra, så der hviler et stort ansvar på os voksne for at være opmærksom på lydmiljøret omkring børnene.

Den sidste sang i verden

Den sidste sang i verden var så glad,
den sidste sang i verden var så glad,
for den fik nemlig lov til at klinge i rummet,
mens alle andre sov, og al sang var forstummet...
Den sidste sang i verden var så glad,
den sidste sang i verden var så glad.

Det smukkeste for barnet er mors og fars stemme. Det er godt at synge med sit barn uanset hvor godt man selv synes det lyder. Det er nærheden i situationen, der er det centrale, og som er en afgørende del af barnets udvikling.

Jeg håber, at I vil blive ved med at synge sammen.
På gensyn.

Mange hilsner

Cecilia Engelbrecht Heick